زندگی نامه‌ای واقعی روی صحنه تئاتر می رود

■ نمایش «درد و داد» نمایشی رئال و برگرفته از واقعیت است که در سالن مهرگان به اجرا می‌رود.

گروه فرهنگ و هنر– کامبیز نیک آمیز کارگردان نمایش «درد و داد» درخصوص اجرای این نمایش گفت: نمایش «درد و داد» نمایشی رئال و برگرفته از واقعیت است که هشتاد درصد آن از نمایش «برادرها می‌میرند» گرفته شده است. من نمایش «برادرها می‌میرند» را در سال ۹۸ در حوزه هنری روی صحنه بردم که با استقبال خوبی مواجه شد. نمایش «برادرها می‌میرند» چندین بار بازخوانی و باز بینی شده، اما پذیرفته نشده بود.

وی ادامه داد: من متن نمایش را خواندم و بسیار پسندیدم، با اجازه نویسنده اثر تغییراتی در آن اعمال کردم و آن را به اجرا بردم. استقبال از این اثر سبب شد تا تهیه کننده‌ای برای اجرای مجدد آن با من تماس بگیرد، با نویسنده اثر صحبت کردم و مجدد اجازه تغییراتی در متن را گرفتم. تعداد پرسوناژ نمایش «درد و داد» تغییر نکرده، اما از نمایش «برادرها می‌میرند» کامل‌تر است.

نیک آمیز با اشاره به اینکه قرار بود نمایش «درد و داد» را در تاریخ ۲۰ فروردین ماه به اجرا ببریم، گفت: بهمن ماه تمرین‌های نمایش آغاز شد، اما با شیوع بیماری کرونا تمرین‌ها لغو شد. درنیمه دوم خرداد ماه مجدد تمرین‌ها را آغاز کردیم که تغییراتی در گروه بازیگران رخ داد.

از تهیه کننده کار درباره سالن جویا شدیم که ایشان گفتند فعلا می‌خواهند جلوی کار را بگیرند، به هر حال با زحمتی که بازیگران و عوامل گروه کشیده بودند با هزینه شخصی خود نمایش را در سالن مهرگان به اجرا می‌برم.

نیک آمیز درخصوص انتخاب بازیگران نمایش بیان کرد: ما گروه هنری کاف را داریم که من، فاطمه جودکی، مریم قریشی و استاد علیرضا حنیفی ازاعضای ثابت آن هستیم. بازیگران نمایش را در طی یک ماه انتخاب و سعی کردم از بازیگران مستعد تئاتری که با دل و جان کار می‌کنند، باشند.

وی درخصوص کارهای آتی خود گفت: نمایشنامه‌ای دارم که درباره تئاتری‌ها و اتفاقات تئاتر است که به صورت نمایشی طنز اجرا می‌شود و اگر اتفاقی رخ ندهد، آذر ماه آن را روی صحنه می‌برم. برای دو کار هم پیشنهاد بازی دارم.

نیک آمیز با اشاره به اینکه قرار بود نمایش «درد و داد» را در تاریخ ۲۰ فروردین ماه به اجرا ببریم، گفت: بهمن ماه تمرین‌های نمایش آغاز شد، اما با شیوع بیماری کرونا تمرین‌ها لغو شد. درنیمه دوم خرداد ماه مجدد تمرین‌ها را آغاز کردیم که تغییراتی در گروه بازیگران رخ داد.

نیک آمیز گفت: من بیشتر از همه از فاطمه جودکی برای معرفی متن نمایشنامه تشکر می‌کنم، مریم قریشی و استاد حنیفی برای اجرای این اثر زحمت بسیار متحمل شدند. درست است که وضعیت اجرا برای تئاتر مناسب نیست و استقبال کم است، اما به همان کم هم راضی هستیم، این روزها هزینه تبلیغات بسیار بالا است و حتی برای تبلیغات در فضای مجازی هزینه‌های گزافی دریافت می‌شود که برای گروه‌های نمایشی امکان پذیر نیست. دوست داریم مرکز هنرهای نمایشی از لحاظ تبلیغات ما را حمایت کند تا آثار ما دیده شود.

کودکان کار، سوژه‌ای مشکل برای عکاسی

گروه فرهنگ و هنر –یلدا معیری گفت: پیشنهاد عکاسان اجتماعی، نمایش معضلات و مشکلات اجتماعی است و نباید در سیکل معیوب قضاوت‌های عامیانه گیر افتاد.

یلدا معیری عضو هیأت داوران بخش عکس دوسالانه «دستان ۱» که به مناسبت هجدهمین سالگرد تاسیس انجمن حمایت از کودکان کار و با هدف حمایت از کودکان برگزار می‌شود، درباره معیارهای داوری‌اش در این دوسالانه گفت: معیار اصلی در داوری برای ما رسیدن به هدف برگزارکننده مسابقه و آن هم، پرداختن به موضوع کودکان کار است. مسابقه در بخش عکس دارای دو قسمت عکاسی مستند و عکاسی چیدمان است که هر کدام معیارهای متفاوتی برای داوری خواهند داشت.

وی در ادامه با بیان اینکه این دو بخش عکاسی کاملاً متضاد هم هستند، توضیح داد: در عکاسی مستند، نگاه داوران باید استناد داشته باشد و در عکاسی چیدمان نباید چنین نگاهی غالب باشد. در عکاسی مستند، عکاس باید توانسته باشد واقعیت موضوع را به صورتی هنرمندانه نمایش دهد. در عکاسی چیدمان، باید ببینیم عکاس چطور توانسته با زبان هنری خودش، مفهوم را برساند. عکاسی چیدمان برای دوسالانه «دستان ۱» می‌تواند در آتلیه هم اتفاق بیفتد و به سمت هنر مفهومی گرایش دارد؛ بنابراین داوری در دوسالانه «دستان ۱» با توجه به ویژگی‌های عکس‌های مستند و چیدمان صورت می‌گیرد.

داور بخش عکس دوسالانه «دستان ۱» در پایان تاکید کرد: ما به عنوان عکاس یا فعال اجتماعی باید چنین نگاهی را تغییر دهیم و نباید به این نگاه قضاوت‌گر جامعه دامن بزنیم و در این مسیر بیفتیم بلکه باید پیشنهاد خودمان را به جامعه ارائه دهیم. پیشنهاد عکاسان اجتماعی، نمایش معضلات و مشکلات اجتماعی است و نباید در سیکل معیوب قضاوت‌های عامیانه گیر افتاد. در واقع نگاه عکاسان اجتماعی، نگاهی اصلاحی است و در تاریخ عکاسی مستند اجتماعی نیز چنین نگاهی حاکم بوده است.

معیری با تاکید بر اینکه موضوع کودکان کار، سوژه‌ای مشکل برای عکاسی است، گفت: موضوع کودکان کار، موضوعی است که شاید پرداختن به آن در مدیوم‌های دیگر آسان‌تر از هنرهای تجسمی و عکاسی باشد، چراکه در مدیوم‌های دیگر دست بازتر است و به یک المان بصری برای تصویر کردن موضوع نیاز ندارید اما در عکاسی باید ما به ازای تصویری برای این سوژه داشته باشید. به ویژه اینکه در بخش عکاسی مستند اجتماعی نیز تصویر کردن این موضوع مشکل‌تر می‌شود، همچنان که یکی از قوانین مسابقه این است که عکس چهره کودکان نمایش داده نشود.

وی با انتقاد از وضعیت حاکم بر جامعه در بحث نمایش واقعیت و قضاوت‌گر بودن جامعه، گفت: در جامعه از بیان واقعیات پرهیز می‌شود و این مسئله در سوژه عکاسی «دستان ۱» که کودکان کار است، بسیار نمایان می‌شود. برای مثال وقتی گفته می‌شود سوژه عکاسی، آب، است عکاس الزاماً به دنبال ثبت یک ناهنجاری نیست و موضوع اصولاً مشکل‌دار نیست، اما وقتی قرار است عکاس از یک ناهنجاری اجتماعی عکس بگیرد، حرف و حدیث‌های متفاوتی پیش می‌آید. در تمام دنیا، عکاسی مستند اجتماعی یک معضل را نمایش می‌دهد، قرار نیست کسی قضاوت کند و قرار است این معضل اجتماعی بررسی شود.

داور بخش عکس دوسالانه «دستان ۱» در پایان تاکید کرد: ما به عنوان عکاس یا فعال اجتماعی باید چنین نگاهی را تغییر دهیم و نباید به این نگاه قضاوت‌گر جامعه دامن بزنیم و در این مسیر بیفتیم بلکه باید پیشنهاد خودمان را به جامعه ارائه دهیم. پیشنهاد عکاسان اجتماعی، نمایش معضلات و مشکلات اجتماعی است و نباید در سیکل معیوب قضاوت‌های عامیانه گیر افتاد. در واقع نگاه عکاسان اجتماعی، نگاهی اصلاحی است و در تاریخ عکاسی مستند اجتماعی نیز چنین نگاهی حاکم بوده است.

گفتنی است اولین دوسالانه پوستر، عکس و کاریکاتور «دستان ۱» با هدف حمایت از حقوق کودکان به دبیری محمدحسین عناصری ۲۰ تا ۲۶ مردادماه در فرهنگسرای نیاوران برپا خواهد شد.

ماسک‌پوشی مجسمه‌ها و نقاشی‌های معروف در عصر کرونا

گروه فرهنگ و هنر – یک هنرمند کانادایی برخی از معروف‌ترین آثار کلاسیک دنیای هنر را با اضافه کردن ماسک بازآفرینی کرد، ابتکاری که با استقبال هنردوستان در فضای آنلاین روبه‌رو شد.

در روزهایی که کارشناسان سلامت استفاده از ماسک تنفسی و شست‌وشوی مرتب دست‌ها را تنها راه جلوگیری از گسترش ویروس کرونا می‌دانند، ژنوویو بله هنرمند اهل تورنتوی کانادا دست به ابتکاری زده تا هنردوستان را به استفاده از ماسک تشویق کند. وی برخی از معروف‌ترین آثار هنری تاریخ از تندیس داوود میکلانژ و مونالیزای لئوناردو داوینچی گرفته تا مجسمه آزادی را به گونه‌ای بازآفرینی کرده که تمام افراد حاضر در قاب، ماسک به صورت داشته دوره همه‌گیری کرونا آفریده می‌شدند به چه شکلی درمی‌آمدند.

به گفته بله، این آثار بر مبنای تم‌هایی چون فناپذیری و نمادگرایی یا سمبولیسم خلق شده‌اند.

ویروس کرونا موسوم به کووید-۱۹ اواسط ماه دسامبر (۲۴ آذر) در شهر ووهان واقع در استان هوبی چین گزارش شد. ابتدا از این بیماری به عنوان ذات‌الریه نام برده می‌شد اما کمیسیون ملی بهداشت چین در ۳۰ دسامبر سال ۲۰۱۹ (۹ دی ماه ۹۸) به صورت رسمی شیوع این ویروس را در چین اعلام کرد.

این بیماری که به تدریج به کشورهای مختلف سرایت و سازمان جهانی بهداشت از آن با واژه همه‌گیری یادکرد، تا لحظه تنظیم خبر بیش از ۱۳ میلیون نفر را مبتلا کرده است که از این میان بیشتر از ۶۱۹ هزار نفر جان باخته اند.

شواهدی از ابتلای افراد به این بیماری از چهارشنبه (۳۰ بهمن) در ایران نیز دیده شد، از آن زمان تاکنون ۲۸۱ هزار و ۴۱۳ نفر در کشور به طور قطعی به ویروس کرونا مبتلا شده و ۱۴ هزار و ۸۵۳ نفر بر اثر آن درگذشته‌اند.

در روزهایی که کارشناسان سلامت استفاده از ماسک تنفسی و شست‌وشوی مرتب دست‌ها را تنها راه جلوگیری از گسترش ویروس کرونا می‌دانند، ژنوویو بله هنرمند اهل تورنتوی کانادا دست به ابتکاری زده تا هنردوستان را به استفاده از ماسک تشویق کند. وی برخی از معروف‌ترین آثار هنری تاریخ از تندیس داوود میکلانژ و مونالیزای لئوناردو داوینچی گرفته تا مجسمه آزادی را به گونه‌ای بازآفرینی کرده که تمام افراد حاضر در قاب، ماسک به صورت داشته باشند.

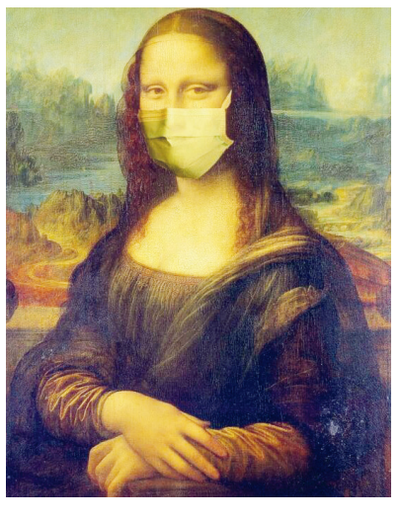

مدیر هماهنگی تئاتر استان‌های اداره کل هنرهای نمایشی

تولید تئاتر در شهرستان صفر است

گروه فرهنگ و هنر –مدیر هماهنگی تئاتر استان‌های اداره کل هنرهای نمایشی اعلام کرد تولید تئاتر در شهرستان‌ها در حد صفر است و از این رو راهکارهایی برای حضور آثار استانی در جشنواره تئاتر فجر در نظر گرفته شده است.

محمدرضا الوند مدیر هماهنگی تئاتر استان‌های اداره کل هنرهای نمایشی درباره وضعیت تولید تئاتر در شهرهای مختلف کشور، گفت: وضعیت تولید تئاتر در شهرهای مختلف، مانند تهران است. در برخی استان‌ها که وضعیت سفید است، سالن‌های تئاتر باز شده‌اند ولی در استان‌هایی که وضعیت حساس یا قرمز است، فعالیت‌های تئاتری همچنان متوقف است.

وی تأکید کرد: در حال حاضر تولید تئاتر در شهرستان‌ها در حد صفر است.

الوند با بیان اینکه از ابتدای سال مدیرکل هنرهای نمایشی بر برگزاری جشنواره سی و نهم تئاتر فجر تأکید داشته‌اند، اظهار کرد: برگزاری جشنواره مستلزم مکانیزم تولید است. در استان‌ها، آثار برای رسیدن به جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر ابتدا تولید و بعد اجرای عمومی و سپس وارد جشنواره‌های استانی می‌شوند. بعد از حضور در جشنواره‌های استانی نیز آثار منتخب جشنواره‌ها به دبیرخانه جشنواره تئاتر فجر معرفی می‌شوند.

امکان برگزاری جشنواره در استان‌های قرمز نیست

مدیر هماهنگی تئاتر استان‌های اداره کل هنرهای نمایشی در ادامه سخنان خود یادآور شد: امسال با توجه به وضعیت کرونا، همچنان که در تهران وضعیت تولید بسامان نیست، در استان‌ها نیز شرایط به همین منوال است. ما به مانند هر سال شیوه نامه جشنواره استانی را ارسال کرده‌ایم اما در برخی استان‌ها نظیر خوزستان و خراسان که وضعیت کرونا قرمز است، امکان برگزاری جشنواره‌های استانی وجود ندارد.

وی با بیان اینکه با دبیر سی و نهمین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر درباره ارائه راهکارهایی در زمینه نحوه معرفی گروه‌های تئاتر استانی برای حضور در جشنواره فجر صحبت کرده‌ایم، توضیح داد: یکی از راهکارها این است که شرط اجرای عمومی برای حضور در جشنواره‌های تئاتر استانی را حفظ کنیم. دوم اینکه ساختار دیگری را تعریف کنیم نظیر اینکه استان‌ها از میان آثاری که برای جشنواره تئاتر استانی تولید شده‌اند، بنا به تعداد آثار شرکت کننده، کاندیداهای خود را به دبیرخانه تئاتر فجر معرفی کنند.

همه چیز بستگی به وضع کرونا در پاییز و زمستان دارد

الوند تصریح کرد: البته تمام شرایط بستگی به وضعیت کرونا در فصل‌های پاییز و زمستان دارد و باید دید شرایط فعالیت در آن فصول چگونه خواهد بود.

مدیر هماهنگی تئاتر استان‌های اداره کل هنرهای نمایشی در پایان سخنان خود به تعامل اداره کل هنرهای نمایشی با وزارت کار اشاره کرد و گفت: طی تعاملی که صورت گرفته هنرمندان و گروه‌های ثبت شده تئاتری که بیمه تأمین اجتماعی هستند به‌عنوان مشاغل متضرر شده در دروان کرونا شناخته می‌شوند و همچون سایر مشاغل تسهیلاتی از سوی وزارت کار برای آن‌ها نیز در نظر گرفته می‌شود.

معرفی کتاب

«خود برتر»

نویسنده:
مایک بایر
مترجم:
فاطمه فراهانی

گروه فرهنگ و هنر –کتاب خود برتر نوشته مایک بایر است برای شناخت خود و بهتر شدن حال روانی در مسیر رسیدن به آرزوها و هدف‌های آینده. مایک بایر یک مدرس موفقیت است که به خواننده‌اش کمک می‌کند حال بهتری را در روزهای زندگی‌اش تجربه کند.

درباره کتاب خود برتر

اگر شما ۲۵ ساله باشید، تاکنون ۹۱۲۵ روز زندگی کرده‌اید، اگر ۴۰ ساله باشید تاکنون ۱۴۶۰۰ روز زندگی کرده‌اید و اگر ۵۰ ساله باشید ۱۸۲۵۰ روز. قول می‌دهم از بین این هزاران روز تنها تعداد انگشت‌شماری از روزهایتان شاخص‌تر از بقیه روزها بوده‌اند. چه مثبت و چه منفی، تنها چند روز معدود وجود دارند که شما از آنها به‌عنوان نقطه عطف زندگی‌تان یاد می‌کنید. با خواندن و درک کتاب «خودِ برتر: خودت باش، فقط کمی بهتر» اثر مایک بایر، راهنمای زندگی، می‌توانید یکی از آن افراد فراموش‌نشدنی را به مرکز تیم خود اضافه کنید.

همه ما توانایی‌ها و مهارت‌هایی داریم که می‌تواند ما را به اهداف و آروزهایمان برساند، اما در میان آشوب‌های درونی‌مان چنان گیر افتاده‌اند که ما آنها را نمی‌بینیم.

خواندن کتاب خود برتر را به چه کسانی پیشنهاد می‌کنیم

برای تمام کسانی که تصمیم دارند جدی در مسیر رسیدن به هدف‌هایشان قدم بردارند مفید است و کمک می‌کند روزهای بهتری را برای رسیدن به آرزوها تجربه کرد

معرفی کتاب

«این رو تا آن رو»

نویسنده:
هادی ارشاد حسینی

گروه فرهنگ و هنر – کتاب از این رو تا آن رو نوشته هادی ارشاد حسینی است. این کتاب کمک می‌کند افراد کم‌رویی را کنار بگذارند. وقتی شما در برابر دیگران از انجام امری که واقعاً ناپسند است پرهیز می‌کنید، یعنی شما فرد باحیایی هستید؛ ولی وقتی از انجام کاری که اصلاً ناپسند نیست خجالت می‌کشید و از آن خودداری می‌کنید، احتمالاً شما فرد کم‌رویی هستید!

درباره کتاب از این رو تا آن رو

در یک پژوهش میدانی نتایج جالبی به دست آمد: افراد کم‌رو، ناسازگاری‌های بیشتری را در خانواده تجربه می‌کنند، ارتباط مؤثر کمتری دارند، رابطه کمتری با خویشان همسر و دوستانشان دارند، روابط زناشویی کمتر داشته و خودخواهی بیشتری دارند. اینها فقط گوشه‌ای از آسیب‌های کم‌رویی در خانواده و جامعه است. کسی تردیدی ندارد که کم‌رویی امری ناهنجار است و باید با آن مقابله کرد.

نویسنده در این اثر، ضمن معرفی کامل کم‌رویی و بیان نشانه‌های آن، به بررسی پیامدها و عوامل آن پرداخته و در پایان، راهکارهای مقابله با کم‌رویی را با استفاده از منابع اسلامی و روان‌شناختی، به‌خوبی ارائه داده است.

خواندن کتاب از این رو تا آن رو را به چه کسانی پیشنهاد می‌کنیم
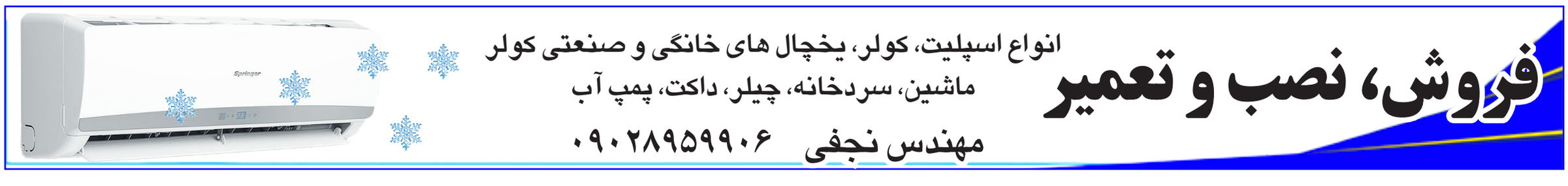
این کتاب را به تمام کسانی که می‌خواهند عادت بد کم‌رویی را کنار بگذارند پیشنهاد می‌کنیم